[illegible] ವಿರಚಿತ

ಅತ್ರಿಮಾನುಷಸ್ತವ

(ಅನ್ನದಾನಮಹಿಮೆ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಜಗ್ಗು ಶಿಂಗರಯ್ಯಂಗಾರ್

೧೯೨೧

ಈ ಲೇಖಕರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಇತರ ಕೃತಿಗಳು :

ಮುದ್ರಿತ ಕೃತಿಗಳು (ಮುದ್ರಿತ)

ಯಮುಕ್ಕಳ ಚಂಪೂ
ಪಾಕರಕ್ಷಿಚರಿತಂ
ಕಾವ್ಯಕಲಾಪಃ
ಮೆಂಕಟೇಶಸದಾನಂದಲಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಂ

ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನರಾಂಗ ಸ್ತುತಿಃ
ಕೌಶಿಕಾರ್ಯಂ (ಸಟೀಕ)

ಕೈಪಿಡಿ ಕೃತಿಗಳು (ಮುದ್ರಿತ)

ನೀತಿಸಾರಾವಳಿ
ಸುಭಾಷಿತಗಳು
ಚಲ್ಲಪಾರಾಯಣಶತಕ
ಸಾರ್ವಜನಪದಗಳು
ಆರ್ಚಿಯ ಆಚಮ್ಮನ
ಬಂಡಿಯ ಭಾಗ್ಯ

ಶ್ರೀವಾಕ್ಪತಿರಾಜ ವಿರಚಿತ

ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವ

(ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಾನುವಾದ)

ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತ : ಜಿಗ್ಗುಸೆಂಡರಯ್ಯಂಗಾರ್

ಶ್ರೀನಿವೇಶ್ವರ ಬುಕ್ಡಿಪೋ
ತುಮಕೂರು

ATMANUSASTAVAM Originally composed in sanskrit by Shreevatsachinthamishra Translated into kannada by Jagg. Shingaraiyengar, Someswara extension, Tumkur.

Crown 2 6000 copies 36 Pages 1975

ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಬೆಲೆ 1-00

ಮುದ್ರಕರು :

ಆಳ್ವಾರ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ಸ್

ಈಜುವ ಕೊಳದ ಹಿಂಭಾಗ

ಬೆಂಗಳೂರು-560003

ಪೀಠಿಕೆ

ಸ್ವರವಸ್ತಿಶ್ರೀಯು ಅಘನಾ ಕುರೆಗರು (ಕೊರವ್ವಳ್ಳಿ) ಎಂಬ ನಾವುಳಿಯವ್ವಳ್ಳ ಸಗಾರಂಬಿರು ಶ್ರೀ ರಾಮಾಭಿರಾಜಾಜಾಯರ ನೆನು ಕಾರಿಕರು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸೊಬ್ರೀಷ್ಣರಾದ ಇವರು ಶ್ರೀ ಲಂಮತಸೊಂಬ ಚಾರ್ಯರಿಂದ ವರಸ್ಪಿಷ್ಟಿ ಪಿಬಿಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಶರಮಾಪ್ತ ಶಿಷ್ಯ ರಾಗಿದ್ದರು. ಬ್ಯಾಸಕೂಟಕ್ಕೆ ಪಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಪಲಬಾಂಕೊಲುಗಿ ತ್ರಿಗ್ರಂಥವ್ಯ ಪನ್ನು ರಚಿಸಲು ಶೇಷಚಿಗುರ ತಸ್ಯ ಗುರುತಿಯರಾಗಿ ಕಾಶ್ಮೀರಾಯ ಸಂಬಿಧಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಬಹಳ ಸಪಾದಿಸಿದ್ದರಾಗಿದ್ದರು. ನೈಮಿಷ್ಯಪಸ್ಥಿರಯು ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ಹೋಗಿ ಸನ್ಮಾನಿಸ್ಪರಾಗಿದ್ದಮೋ ರಾಗೆರೆಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕವಿತಾ ರಸಿಕನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ದಾಟಿಗುರವಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಬಿಜಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಕ್ಲೇಶಗಳಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ಶ್ರೀಸ್ತವ, ಸುಂದರಯಾಮುನ್ಸ್ತವ, ವೈಷಂಪಾಯ್ತವ, ಅತಿಮಾಲುಷಸ್ತವ, ವರದ ರಾಜಸ್ತವ ಎಂಬ ಅವುಗಳೇ ಆ ಪಂಚಕ್ಲೇಶಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಮಾನುಷ ಸ್ತವವು ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಸೆರೆಸಮುಚ್ಚಿಯಕೊಡ್ಡಿಕ್ಕಲ್ಪವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ವಿಭೂತಾನಂತಾವಗಳನ್ನು ಅಂದಿಲೆ ಸಗುಂಬಿಸಿ ಪಾಮರು, ಶ್ರೀಕಾಂತ, ಶ್ರೀಕಳ್ಳ ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸೂಚ್ಯಮಾಡಿರುವರು. ಈ ವಿಗ್ರಹಾನಂತಾಂಗ ಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಧರಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾಯಗಳು ಪದ್ಮದ ಬಿಜಿಷ್ಟಾಕಾಗಿವೆ ಯೆಂಬುವುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತಾ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಸುಂದರ ಆ ವರಮಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿಷ್ಕೆ ಕವರ್ಷಣ್ಣಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೊರಲಾವ ಬಿಚಿಸ್ತೋಮದ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣ ಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯಪಿನಿವೆತ್ತಿರುವರು. ಇಂತಹ ಈ ಸ್ತೋತ್ರದ ಸೊಬಗನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಇವರ ಸೊಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷೆ ಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಬಿಸಿಕಂಡು ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದೆನು. ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನೆಣಿಸಿ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಕೈಂಕರ್ಯ ಗೆಗೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಫಲವು ಭಗವತ್ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಬಿಡುವ ಭಾಗವತಸಿಷ್ಟಪ್ರಪಿ ಯುಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ಣಾಟಕರು ಈ ಚಂಪೂಗ್ರಂಥವನ್ನೆರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಅರವತ್ತು ಶ್ಲೋಕಗಳವೆ. ಅವರೆ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಇಂದೇ ಗ್ರಾಸುಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುವೆ

ಜೀವ ಭಾವಗಳ ಕ್ಲೋಕಗಳಾಗಿರುವುದೆಂದು ಅಂತಹ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಶಾಲ ಜೀವಭಾವ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಸಮ್ಮರಣ್ಣ ಭಾವವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವಂತಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದೆಂದಂತೆ ಈ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವಾಸುವ ಸ್ತೋತ್ರವು ಏಸಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮಗೆಲ್ಲ ಆದೆಕವಾಗಿದೆ. ಕೂಪಮಾಳಿಯ ಸುಂದ್ಲ ತಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒರಡು ಉರಡವ ಳಿಗೆ ಬಹಿ ಭಾವಾರ್ಥದ ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು ಮುಂದಾಗಿ ಯಾದೂ ಕನ್ನಡವಾಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಿಸಲು ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾದ ಸಹೃದಯಮಹಾಶಯರಿಂದ ಸಹ ನನ್ನ ಈ ಸಣ್ಣ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಯಥಾಮತ್ರಾಗಿ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚ ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಗುಣಭೂಯಿಷ್ಠ ನಾಗಿದ್ದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಜಾದರಣೀಯವಾಗುವಂತೆ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

ಸಜ್ಜನವಿಧೇಯ

ಜಗ್ಗೂ ತಿಂಗದಯ್ಯಂಗಾರ್

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀನಕ್ಷತ್ರಚಿಹ್ನಮಿಶ್ರೇಭ್ಯೋ ನಮಉಕ್ತಮಧೀಮಹಿ
ಯದುಚ್ಛಯಸ್ತಖಿಲೋಕಾನೇ ಯೋಂತಿ ಮುಂಗಳಸೂತ್ರತಾಂ

ಶ್ರೀಮತೀ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮತೀ ಶ್ರೀನಕ್ಷತ್ರಮಿಶ್ರಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮನ್ನಕ್ಷತ್ರಮಿಶ್ರರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವದ ಕರ್ಣಾಟಕಭಾಷಾನುವಾದರೂಪವಾದ ಪದ್ಯಗಳು.

ಅತಿಮಾನುಷಶೀಲಕೃತ್ಸಿನೇಷ್ಟೈ
ರಂಪೃತ್ತಾನುಸಿಕ್ಕನುಸೃತಾಯೈ ।
ಅತಲಂಘಿತಸರ್ವಲೋಕಸೀಮ್ನೇ
ಪರಮಾಯ ವೈಷ್ಣವೇಭವಾವತಾರಂ ॥ ೧ ॥

ನಡವಳಿಕೆ ಗುಣವೇಷಲಕ್ಷ್ಮಗ
ಳೊಡಬಿಡದೆ ಸರಸುಳರ ಹಿರಿಮೆಯೆ
ತಡೆದು ಭುವನಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಟಿಯಮೀರಿ ಪೊರಿಯುವಿಹ ।
ಕಡಲಂಯನನ ಪರಮಪುರುಷನ
ಸ್ತೋದನಿಯೊಳು ವಿಭವಾವತಾರವ
ಪಡೆದವನ ಬಿಟ್ಟಿವಿಭವಪತಾರವನು ಸಲಿಸುವೆನು ॥

ಶ್ರೀಮಾ ಕಿಂಕು ಕೆರಹಾರ್ಕ್ಕರಣಾರಣಿಂದೆ
ನಿಸ್ಸಂಜನಾನನುಕರಂದರೆಸೊಳಗೆಬ್ಬಾ ।
ಈಬ್ಬರ್ಬ್ಬ್ರಾಲೇಯಧೂಸ ಲಾತ್ಸ ಜಿ ನ್ಯಾಣಾ
ಮೊಂಗಳ್ಯರಂಗೇಬಯಸ್ಯ ಪರ್ಯ ಧಾನ್ಮಾ ॥ ೩ ॥

ರಂಗಣಾಭೂನ ಜಡಾಂಕಮುಖಿಗ
ಳಂಗಾಬಿಜ ಕಿರಂಗಳರಾಜಿಯಮಾ
ಕಂಗಣಿಗೆ ಮನಗಳಿಗೆ ಮುಧುಮುಯಿಡಪವತ್ತುಗೆಯುತಲಿ ।
ತುಂಗಮೋಡದ ಮಧುವ ಜಾತ್ಯಪ
ಭೃಂಗುರವೆ ಕೊಂಡುಹ್ಯ ಬೆಳಗುತ
ಮಂಗಳವ ಕವಿಜನಕಲಿ ಸಂತಸವ ನೀಡುವೆ ಕೆರಣಾಗಿ ॥

ಶ್ರೀಮಚ್ಛರಾಂಕುಮಯುಸ್ಥಂಭ್ಯಮುಸ್ಥೋಸ್ಥಾಪಾಸಾ
ತ್ಪ್ರಜ್ಞಾಗುಣಾಗರಸಮುಜ್ಜ್ವಲಮಂಜಿಷಾಸ್ಥ ।
ಉದ್ಯಾಜ್ಞನಾರತಿಮಯೇ ಕರುಣಾಗರೂಪಿಗಂ
ಶ್ರೀದಿಂಗೆಯಾಜಿಸಲೆಕಾಂಯಿಜಿಸುಸ್ಥಯೆಮಾಮು ॥ ೪ ॥

ಶ್ರೀಷಡಾಂಕುಶಮುನಿಕುಲೇಶ್ವರ
ರಾಪಮಿಯ ಪಾಪಕಿಡ್ಯಪಹಾ ಜಿ
ನೂಪುರಾಂಘಿಕಪದವ್ಪ ನಿನ್ನೆಪು ಮನಿಸಾನಪರತ ।
ವ್ಯಾಪಿಸಿರೆ ಪ್ರಸಮೋದಸಾಗರವ
ಲೇಪಿಸವು ಕೆಂಜೆಲ್ಲ ಬೆಳಗುವ
ಶ್ರೀಪತಿಯು ರಂಗೇಶ ನಿತ್ಯಾಚರಣಕೆರಗುವೆಪು ॥

ವಜ್ರಧ್ವಜಾಂಕುಶಕುಠಾರಲತಾತಪತ್ರೈ
ಪಂಕೇರುಹಾಂಕಕುಲಿಶಕ್ರಮಪರೋಪಿತಾಂಶೈಃ ।
ಪಾದಪಂಕಜಮಿದಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಚಿಹ್ನೈಃ
ಶ್ರೀರಂಗಿಣಶ್ಚರಣಯೋರ್ಮುಗಮಾಶ್ರಯಾಮಃ ॥ ॥ ೪ ॥

ಕಮಲಪಜ್ಯಧ್ವಜಸುಧಾಘಟೆ
ವಿಮಲತಾಮಿರಥಾಂಗನಿಜೆಗ
ಳನಿತಕಾಂತಿಯಮಿ ಬೆಳಗುತಿರಲಾ ಪಾವಪಜ್ಮವಲಿ ।
ಅಮರನುತಪದ ಮೊಡಲುಗೊಂಡಾ
ಸುಮನಿಬಾಹಿತ ಮಕುಟಿದಗ್ರಹ
ವಿಮಲರಂಗನ ಪಾದಪದುಮಗಳಾಶ್ರಯುಗಳಿಪುಗೆ ॥

ಜ್ಞಾನಂ ಬಲಂ ವಿಮಲಮಿಂದಿರಯಾರ್ಯಕಸ್ತ್ರೈ
ತೇಜಾಂಸಿ ಚ ತ್ರಿಯುಗಭೂದಯಮುನಾಗತಾನಿ ।
ಪೂರ್ಣಾನಿ ಷಟ್ಟು ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಭವಂಶ್ಚಿಮಹಾ
ಭೈಕ್ತಂ ಜನಂ ಕ್ಷಪಯಸೀಹ ಗೃಹೀತಸಾರಾತ್ ॥ ॥ ೫ ॥

ಸುಗುಣಗಳ ನಿಧಿ ನೀನು ಸುಗುಣಗ
ಳೆಗಣಿತಗಳೆರುತಿರಲು ಶ್ರುತಿಗಳು
ಪೊಗಳುತ್ತಿರ್ಪುವು ಪಡುವಣನು ತ್ರಿಯುಗನು ನೀನು ಯೆಂಬೆನುತ ।
ನಿಗೆ ಬೆಳಗುವ ಜ್ಞಾನಬಲ ಮೇಣ್
ಸೊಗಸುತಿರುವೈಶ್ವರ್ಯ ವೀರ್ಯವೆಪು
ಜಗಕೆ ನಿಲುಕದ ಶಕ್ತಿತೇಜಗಳೆಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ॥

ಮಲ್ಲಾದಿ ಕಂಯು ಜಿಹ ನೋಚಿರೆ ಇಂಪ್ರಿಯಾಣಾಂ
ತತ್ತತ್ಸಾನೀಲಭಿನ್ನಮ್ಪ್ರಾಣಿಂದ್ರಿಯೊಸಿ ।
ತೇನೈವ ತೇನ ಏತ ಪ್ರಸಮಸ್ತಿಕಂಚಿತ್
ಪಾಜೋ ಧಿಯಶ್ಚ ತತ ಏವ ನಗೋಚಮೊಸಿ ॥ ೬ ॥

ಜೀಂಯುತರ ತಲ್ಲಾ ಬಿನಿಷಂಗೆಗ
ಳಾಗುವನ ಪಲಾಕೀಂದ್ರಿಯೆಂಗಳು
ಕಾಲಗೆಬಲ್ಲರಲಂಜಕೆ ನಿಯತಕಿರುವ್ಪರುಮಿತ್ತೈ ।
ಕೋಂಯೆಬಾಷ್ಪನೆ ಏನ್ನರೂಪವ
ಭಾವಿಯೆಯೆಂಬಿಯಲಮೆಂಕು ಸಾಧ್ಯವು
ಸ್ಯಾಯಮಪಸಂ ತೀನತೀಂದ್ರಿಯೆಸೆಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನ ॥

ಏವಂಸ್ಥಿತೇ ತ್ವದುಪಸೆಂಶ್ರಯಸಾಭ್ಯುಪಾಯೋ
ನಾನ್ಯೇನ ಕೇಪಿವಲಭ್ಯತ ನೋನಲಬ್ಧ ।
ನೋಚೇದಮರ್ತ್ಯಮನುಜಾದಿಷು ಯೋಪಿಮ ಶ್ಯಂ
ಜಿಷ್ಟಿವಿಧಾರವಿಧಿನಾ ಸಮುವಾತರಿಷ್ಯಃ ॥ ೭ ॥

ಇಂತಿರುವವಿಸ್ಪನ್ನು ನೋಚಲು
ಪಂತು ಸಾಧ್ಯವು ನಕಲಿವಂಪ್ಲಗೆ
ಕಾಂತನೇಸುವ ನುನಿಸಬಿಪ್ಪೋಜೆ ವಿಭುವರೂಪದಲಿ !
ಅಂತಿಮುವ ವರಧಾಮತೃಷ್ಟರ
ಭ್ರಾಂತಪರ ವಿಭವಾವತಾರವ
ಜಿಂತಿಸುವೆ ಸಂತಸವಿ ನಿಶ್ಚಲಮನಡೋಳನವರಿತ ॥

ತೀರ್ಥ ಕಾಸಿತ ತವ ಹಂತ ಪಲ್ಕೆಸಿಂಘೋ
ಸ್ಪಾಪ್ರೀ ಪೃಥಗ್ಜನಪಜ ಜಗದಂವನಸ್ಯೈ ।
ಪ್ರೋದೀಯಮೊಪ್ಪಿಂ ಪಿ ಜನಸ್ಯ ಶ್ಯಕೇ ಕೃತ್ಸ್ನೆ
ಮತ್ರಾಪಾರ್ಜಿ ಪನು ಬೋಜಪಸೋಜಕಾಸ್ಯಂ ॥ ೬ ॥

ರೋಷು ಏಂಬಿನಿಬೆನು ಗುಣವಿಮಿ
ಮೌನಿಜನಸುಳ ಪರಮುಚಮಣಿಯಿ
ನೀನು ಪೃಥುಗಮಂದವಧ್ಯ ಶ್ಲಾಘ್ಯಜನಪದವಿ ।
ನಿಪನರಿಯಂದ ಮೂಢಜನರನು
ಪ್ರಾಪ ಭವದಿಂ ಜಬೆ ಪುಣ್ಯನಿಯ
ವಮಾನಿಸುಕಲಿವಕರಿಬಿಂಬಿಜನಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವೆ ॥

ಯಂ ಪಾತೆಕಾಕ್ಷುಸುಪತೋಷ್ಪುಧಾಕಲುಷ್ಯೈ
ಪ್ರೆಲ್ಪ್ಸನಿಯಾಂಸಪೂಜಿತಪಾರ್ಜ್ಯ ಯೋಷಾಪ ।
ಶಂ ಬಂದಸಿ ಕಲು ತೆತೆರ್ಜ್ಯ ನೆರೆಂ ಪ್ರಜೆಜಿಜ
ಕ್ರೀಡಾನಿಧಿರ್ಜಪಬುಕ್ಷಣಬಲ್ಲಾಣನ್ನ ॥ ೯ ॥

ಯಾವನಳವನು ನೀನೆ ಕಳೆದೆಯೊ
ಯಾವನು ತವ ಪದಾಂಬುಪೂಜನೆಂ
ಜನಿಧನೊಳಪಿಯೊಲು ನಿನಗೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ।
ಜನ್ಯಪಜ್ಞಜನಸ್ಸು ಮಿಬ್ಬಗೆ
ದೇವಿಸುತ ಪದಗಳನು ಬೀಜುತ
ಭಾನಿಸುವ ಈಜನಿಯಂ ಬೀಜಿಂಬಿಯು ಬಯಸಿಬಿಜ್ಞಾಪ ॥

ಶ್ರೀಡಾನಿಷೇವಕರಸ್ತವ ಯಾತು ಮೂಯಾ
ನಾ ಮೋಹಿನೀ ನ ಕಪಮಸ್ಯ ಈ ಹಂತ ಜಂತೋಃ ।
ಪೈಮರ್ಗಸಂಯಮವುಮಸ್ಯನ ಶೀಜಮೋಂಽಕೇ
ಶಂಭುರ್ಭವಾ ಏ ತರಣಿಸ್ಥಲಜೋ ಬಭೂವಿನೆ ॥ ॥ ೧೦ ॥

ವಿಪಗಜಾಡನ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂಯು
ಬಸುವಿಚಿತ್ರತರಾತ್ಮಬಲಿಂ
ಸಪಜಪರಿಕರವಾಗಿ ನಿನಗಿದೆ ವಿವಿಧಬೀಲೆಯೊಳು ।
ಅಹಹ ಯೋಗವ ನೋಡಗೊಳಿಸುತ
ಬೆಸುದು ನ್ಮಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಕೋಟಿಯ
ದಪಡೆಯದಬಧನನು ಸುಟ್ಟಿರು ಮರೆಯಿ ನಿನ್ನಪಪ ॥

ಯೆಸ್ಯಾತ್ಮತಾಂ ಪ್ರಪುರಭೂನಿಪಾಸಧಾಸ್ಯಂ
ಪ್ರಚ್ಛಕ್ಕಶೇಜಿತಬಲೋ ಎಜಯೇ ಹ ಯೋಽಭೂತ್ ।
ರಕ್ಷತ್ಕ್ಷಣಾ ಹು ಕಿಲ ತೇನ ವಿನಿರ್ಜಿತಸ್ತ್ವಂ
ಯೋಕ್ಕೋ ಬಿಧೇಯಮಹಮೆಂಬಿನು ಏ ಕಾಮಜಾರಃ ॥ ॥ ೧೧ ॥

ತ್ರಿಪುರವಾಹವಗ್ನೆಯಕಾಲದಿ
ಮಜ್ಜದಧಿಮ್ಮಿತನಾಗಿ ರುಜ್ರನಿ
ಗವರಿಮಿತಬಲವನಿಕ್ಕು ಬಾಣದರೂಪವನುಹೊಂದಿ ।
ರಿಪುವ ಕೊಂದಿರಿ ನೀನೆ ಪರುಷಶಿ
ಕುಮಿತವಾಗಲು ದಕ್ಷಯಜ್ಞದಿ
ಪಮಿಸಿ ಸೊಂಪದಬೇಳೆ ಪ್ರಿತರೊಳು ಕೃತಿಯು ತನ್ನಿಸ್ಸ ॥

ಮುಗ್ಧತ್ವಕಾಯವಿಡಿದೇ ಬಯಕೆಯೊಕ್ಕಲಿಕೆಯ್ದಾ
ಅನ್ಯಾಯಗಂತಿ ಬಿಳ್ದನೇ ನಸಿಕಾವಮೊಸಪ ।
ಬಿತೀಯಮಾಂ ಳು ಪವ ಪಕ್ಕಮಸಕೇಸಲ್ಯಾ
ಮಾಯ್ಯಾಜಳಃ ಪೃಥಮಿಸಃ ಕೆಮಿಸಾನಕಿಯಾಃ ॥ ॥ ೧೦ ॥

ಪ್ರಳಯಮೆಂಬಾಲದ ಜಲಧಿಯೊಳಗು ನೀ
ನಳಿಯಂದುಗುಬಿಗ ದೀಪವೆಲ ನಿನಿ
ದಳೆದದುದ್ಧರಿ ಮುಲಾ ಶಿಷ್ಟಯಮ ಸೂಷ್ಟಿಜಪರೆಪಲಿ ।
ಅಳಪಿಮೀಲಿಯ ಪೆಳಲಿಗುನಗಳ
ಳಳಪಡಿಸಿ ಪೊರಿಸುವ ಕ್ಕಾಯ
ಕಿಲಿಗಿಳಿಯಮೊಲೀಡಿಸಿಲು ಬಂದಗಲು ಪಜಾಜ್ಞೆಯಿಂಪ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಚಿಮುಗ್ಧಗೆಣಾ ಗೆಲುಸಕಳಾಯಂಕ್ತಿ
ಇಂದ್ರಾಯುಜತ್ಪಮಿಲೆಯಿನ್ನಯಹಾಕ್ಷಯೋಗಾತಾ ।
ಇಚ್ಛಾಕುಸಂತಿಲುಮನಂಪಡಿಸ್ಥಹಂತ
ಶಿಷ್ಟಾಶ್ಚಿಮೂಸ್ಥಾಸಾಯುಷ್ಯ ಪಸ್ಥಾ ಭಾಷ್ಯಃ ॥ ॥ ೧೧ ॥

ದೃಕಿಜಕಿವಿಯೊಳು ಮುಗ್ಧಗೆಣಪೆಯಮು
ಅಯಧಿಳೀಕಾಯ ಮುಜಿ ಯೆಣಳೆಯಲು
ಸಪಟ್ಟಿಸಿ ನಕ್ಕಸಿಗೆಯಲಿಕಿಯಂ ಜಲರಲಿ ಜನಿಸಿ ।
ಬಹುಮುಕದಿ ರಘುವಂಶವಾದಂತೆಲು
ಪಿಪಡಣವ ಪೊಗಳಲೆಗೆ ಕಾರಣ
ನಿವಿವಕಲಾಯಿಗನುಜಮಗೆ ಪಲ್ಲಾಯನಿಗೆ ನಿನಗೆ ॥

ಪೃಷ್ಟ್ವಿರ್ಯಾತಾ ಜಲರಾಗ ಚ ಕವಿ ಪ್ರಯೋಕೇ
ಕಂಥಕ್ಷಣಾನಿಯೆಮ್ಯಕೇ ಭವತಾ ಬುಧಾವಾ ।
ಮುಸ್ಯೋ ತಥಾ ಯಾ ಪಿಚಕ್ರಮೋಪಿ ಜಗಜ್ಜೀತ್
ಶ್ವದ್ವಿಕ್ಷಗ್ಯಿಃ ಕಥಮಿನೆ ಶ್ರುತಿಮಂಚಿತಾ ಸ್ಯಾತ್ ॥ ೧೪ ॥

ಸೃಜಿಸಿ ಲೋಕಗಳನ್ನು ನೀನೇ
ಭುಜಿಸಿ ಜಗದೊಳಗಿಸಿಕೊಂಡಿರೆ
ವಿಜಯವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೋರಮೆ ನಡೆದು ಬಲಿಸುಖವೆ !
ಭಜಿಸಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ ನೂರಾ
ನಿಜಪಥಬ್ಜ ಬಿ ಧರೆಯೆನೊಡನೆಯೆ
ತ್ರಿಜಗವಳಿಜೆಯೊಳು ಯೇದವಾಕ್ಯವ ಸಫಲಗೊಳಿಸಲಿಕೆ ॥

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ಕೇಂಚನ ಯದಾ ತಿಲ ರಾಘವಕ್ಕೇ
ಮಾಯಾಮ್ಯಗಸ್ಯ ಪಥಗೋ ಗುಪಿಜಕ್ಕನಾಶ್ಚಾತ್ ।
ಪಿರಂಪಿಯೋಗಮಪಿಶೋ ಪ ಚ ತೆಪ್ಪ ತಿಷ್ಟಃ
ಖ್ಯಾದಾಸ್ಮಾ ಪರಗಳಂ ಹಿ ಕಥಂ ಖಗಾಯ ॥

ಚಕ್ಷುಂಷ್ಯಾ ದೆಗಂಧಪಥಮಗ್ಗ್ರಹಣಂ ಚರಾಯುಃ
ಶಂಯಾಂಡಮಾವೆ ಜತ ನೋಕ್ಷಪಥೇ ನಿಯೋಕ್ತುಂ ।
ಶಕ್ಯೋಣಿ ಪೆಕ್ಷಿ ಚ ಯಥಾ ಪ ತಥಾ ಕಥಂ ನೃಪ
ಪಿಜನಯುಷ್ಯಮಣಂ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋ ಜಿಜಿಸ್ಯೆ ॥ ೧೫ ॥

ಧ್ಯಾಗಮಿಂಗೆಯ ಸಹಿಪಪಲಿಯೆಪ
ಕಾನಸವಿ ತಿರ್ಯೆಕ್ಷ್ಯಂಡೊಪಪಡೆ
ಹೀಂಸಮಿಪ್ಪೆಪ್ರಕಟಗಾಗಿಮಾ ಜಯಾರಯುಮಿಗೆ ।
ನೀಚೆ ನೋಳ್ಪಪ್ಪ ದಾರಿ ತೋರಿದ
ಲೇನಸರಿಯುವ ಮದುಳನಂಗಳು
ಜಾಂಡಕಲಮು ಸಿಲೆಯುಲಿಂಬಿಯಲೆದುಯ ಬಳುವಿಜಿಪ್ರಲ ॥

ಸುಲಭಾ ಓ ಸಪ್ತ ಪೆಗುಲೀ ಸಮಾಚಲಾಸ್ಯಾ
ಏಕಾಮುಖಂದಜನಿತೋ ನಿರಹಪ್ರಯುಸ್ತ್ವಂ ।
ಪೆಣ್ಣೇಕವಿನ್ಯಥಪವಿನ್ನಚಿಸಿಸ್ಯಗಾಸ್ತ್ವಂ
ನಾಲಾಸ್ಯಗಂ ಮೃಗಯಸೇ ಸ್ವಕರಂ ಸಮಾಯಂ ॥ ೧೩ ॥

ಒಂದಂಬಾಜಡಿ ಕಪ್ಪೆಯನು ಗಿರಿ
ಯೊಂದುಗೆಣಿಸಿ ಕಪಿಕಲಂಗಳ
ನಂದು ಭೇದಿಸಿ ನಿಜಾಯುಷಿಸಿಸಿದ ದಕ್ಷಯಜ್ಞತಿಯೆ ಕೀಸು ।
ಒಂದು ಮರವನೆ ಕಡಿವಲಾರದೆ
ಕುಂದಿಮುಖ ಕಪಿಯಿಂಬ ಹೆಸರುಳ
ಗಂದುಗೆವ ಬೊಂಮಿಸಿದ ಕಪಿಯನು ಸಾಜ್ಞೆಳೆಸಿಸಿಯೆ ॥

ನಾನಸ್ಯಗಂ ಜಡಿತವಾಜಲಮೊ ಸ್ವಸ್ಥಪಿಸ್ಯೀ
ಬೇಣಾತಗಂ ಭರತಮುಂಗ ಕಿಮುಂಗ್ಯಕಾರ್ಷೀಃ ।
ಯಾಸ್ಯಾಗಬೇ ಕಿಲ ಯುಜಂಧಿಷ ಸಾಧ್ಯ ಕೀಸಂ
ಕೈಶ್ಯೇ ಪ್ರಪಂಗಮುಸಮಿಂಪಿಸಿ ಸೊಪ್ಪಣಾಸ್ಯೈಃ ॥ ೧೫ ॥

ಮನುಚಾಲನ ಬೆಳಗಿಸುವ ಭಾಮುನೆ
ಮನಂಜಲರಿಕೆರಯಿಸಿಸಗೆ ಪೊಡಮಗುತ
ವನಜಪರುಮದ ಜಲಿಯೊಳಿಸಿಸ ಕಾರ್ಯಂಗಳ ಕೀಸು ।
ಅನುಗೊಳಿಸಿ ಮಾಣಿಯುಪದೇಶಿ
ಘನತರಪ ಶೈಲಗಳು ಕೀಲುತ
ಜನಪಿಯೊಳು ನೀಪುಗೆಯೆಂಬಾಮುದು ನಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೆಯುಲ ॥

ಯೋ ವಿಕ್ರಮೇಣ ಸಮರೇಽಸ್ಯನಿಷೂನಿವೇಷು
ಜೇತುಂ ಜಗಾಮ ಪರಿಗಾರಜ ಮೋಜ್ಜಯಿನ್ಯಾಂ ।
ತ್ಯಕ್ತ್ವೋಪವಾಂ ವಲಭಮಾ ವಿರಚಯ್ಯ ಪಾಯ್ಯೈ
ಮೇನೈಸ್ತಪಶ್ಚ ನ ಕಲಯಂಪ್ರಯಯೌ ಯತೋಽಸಿ ॥ ೧೮ ॥

ಅಸಮಾನಿಕ್ಕಮನುಷಿಷೇವೆ ಧೀಂ
ಪರಗೊಳಿಸಿವರುಣನನು ಜಯಿಸಿನೆ
ಪರರಕ್ಷಣೆ ನುಂದಿಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿಹ ನಿಧಿತಿಜಾಧಿಗಳ ।
ನಿಶದನಂತಪರಬ್ಧೆಂ ಪೀಸೆಂ
ದುಸಿರಲಿಯ ಸಮ್ಮುಖಿಸಿ ಪಡೆಪಿಯೇ
ಜಸವ ಮಿಗೆ ಸೋಲೆಯೆಲ ರಕ್ಷಜಿದಪ್ಪಬಲದಿಂದ ॥

ಅಬ್ಧಿಂ ನ ತೇಂಥ ನ ಚಿಗ್ಮಿಥ ರಾಕ್ಷಸಾಂದ್ರಂ
ಸ್ಪೃಷಾಸ್ಯ ಜಿಗ್ಮಿಥ ಯದಾ ಚ ಬಲಾಬಲಂ ತ್ವಂ ।
ಪಿಸ್ಪಂಶಯಸ್ಯಪಿ ತಸ್ಯ ಪಡೆಬ್ಯಸೂಚಿ
ತಸ್ಮಾನ್ನಮಂ ಕಥಮಿದಂ ಬ ವಿಭೀಷಣಂ ಚ ॥ ೧೯ ॥

ಜಾಟಿಲಿಲ್ಲವು ಜಲಧಿಯುಸು ರಿಪು
ಳೆಂಬಿಗಳುಸೊಯದಿಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸ
ಕೊಂಬಿಗಳ ಕೊಂಡಿಲ್ಲವಿನ್ನೂ ಇಬಳೆ ಮೊದಮೊದಲು ।
ಏಟಿದಲಿ ಬಂಯಾ ವಿಭೀಷಣ
ನಾಟಿಗಳಪರಿಯುಜೆಯಿ ಲಂಕೆಯ
ಪೀಠದಭಿಷೇಕನನುಗೈದುದು ಸರಿಯೆ ನೀನೆಸಗೆ ॥

ತ್ಪೂಂ ನಕ್ಷಿಣಸ್ಯ ನಿವಸನ್ನುವಧೇಸ್ತಯೇ ನಿ
ಮೂಢಾಂತರೋತ್ಪರಹಲೋಧಿಮುಖಾಂತರೇಣ ।
ಪೈಲ್ಯಾಸ್ಮಿಪೈಕುರಪಾರಣಯಂ ಶಿಯೇತಾಂ
ಲಂಕಾಂ ಪ್ರತೋಕ್ತಿ ಕುರುಷೇ ಕಲ ಸಸ್ಯ ಭನ್ಯ ॥ ೭೦ ॥

ಇರಲು ದಕ್ಷಿಣಜಲಧಿಯೆಡೆ ನೀಂ
ವರುಣ ನಮಿಸಲು ಕಾಲಯವನನು
ಕರವ ಸೊಟ್ಟಿದ ಮೀಕ್ಷಗೊಳಿಸಿದೆ ಮಾನವರನೆಲೆಯು ।
ಪಿರುಪವುತ್ಪರದಿಕ್ಕನಳ್ಪಿತ
ಸರಳಸಹಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ದಶಿಸಿದೆ
ಪರಿಸರದೊಳಪುಪಿನ ಲಂಕೆಯನೇಕೆಸುದಲಿಲ್ಲ ॥

ನಿವತ್ಯರ್ಥಂ ಕಥಯ ಯುನ್ಮಫಿತಸ್ತ್ವಯೌಸೌ
ಓತ್ಪಾ ಸ್ವಭಾವಸಿಯಮಃ ಸ್ಪೃಥಿಕಾ ತ್ರಿಯೋಕ್ಯಾಂ ।
ಆರ್ದ್ರಾಸ್ಸರೋನಿವಸುಧಾಸಧುಜಾಲಜಾತ
ಉಕ್ಷ್ಯಾಕ್ಕಿತಾ ಹರಿಣಪೋತಃ ಜಲಧಿರ್ಬಭೂವ ॥ ೭೧ ॥

ಸಾಗರವ ನೀಂ ಮುಡಿಸುವಿದಲದು
ವೇಗದಿಂ ಭೀನ್ನವ್ಯಶನುವಿಷ
ನಾಗವಿಧುಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಮ್ಮೆಶ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ದೂಷದಲಿ ।
ನೀಗಿ ತನ್ನ ಗುಣಸ್ಪದೂಷವ
ಹೀಗೆ ಪರಿಹಾಮುಷನು ಪಡೆಯೆಲು
ಭೋಗಿಕಲಯನನೆ ಕಾರಣವ ಪೀಸರುತಪೆಯಂ ಯನುಗೆ ॥

ಯುದ್ಧಾವಭಾಗೆಸುರಿಂ ವಧುಮೀರೆ ಬಿಲ್ಲ್ಗೆ
ಬಿರ್ಪಮ್ಯುಷಾಮಿತ ಮುನೋಚಿಳ್ಳ ಮುಗ್ಗಮಾಜಿ ।
ಕೊಂಕಿಯೂ ಗುಜಿಕೆತಮಕೋಟಿಗರು ಕೆಯಾಕ್ ವಾ
ಕನ್ಯ ಕ್ಕುತೇಜಸಮನುಮೋ ರವ ಕ್ಯೆ ಭೂಭು ॥ ॥ ೭೨ ॥

ಜಾಯೆಯನು ಕರ್ದಿರುವ ಪಾತಕಿ
ಕಾಯೆಡಲಿ ಪರಪುವಗೆ ರಣಬೊಳು
ನೋಯುವರೆ ಫಜ್ಜೈಸಿ ಕೆರುಕೆಯಜೋರಲಪನೊಳಗೆ ।
ಗೇಯಸುಗುಣನೆ ನೀನು ರಿಪುವನು
ಸಾಯಿಸಪೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆಮೊಡೆ
ಬಾಯೆನುತ ಕಳುಹಿಪೆ ಇದೇತರಗುಣದ ಪರಿಪಾಪು ॥

ಯೆಲ್ಲಿಕ್ಕ್ಷಣಪ್ಪದಸುಜೋ ವಿಪುಲಕ್ಕಿಮುಗ್ಗಿ
ಸಕ್ಕೋಗ್ರಮುಸ್ಸನುಮತಪ್ಪ ಲಘುಬೂಭೂವ ।
ಏತೇನ ಕೇ ಸುಖದಿತೋಭನುಮಂಪ್ರಕಟಿಸ್ಪಾಣಿ
ಮಾಯಾಪ್ಪ ಬಂಧನನಿಬುಧವಜೋವಿಮೋಷಣ ॥ ॥ ೭೩ ॥

ರಾವಣನಸಕ್ಕಾಯುಧಾಹತಿ
ಜೀವಿತಕೆ ಸಂಶಯವ ಕಲ್ಪಿಸ
ಲಾವಿಧದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನುಲಗಿರೆ ದಶಮುಖನುಜಪದಿ ।
ಭಾವಿಸಿತ್ತಲು ಕದಲುಜನನನು
ಹೂವಿನಂದದೊಳೊಯ್ದು ನೂರುತಿ
ಈ ವಿಧದ ನೀವೇಕೆ ಶಕ್ತಜಿದಸ್ತ್ರಕಣಗಿದಿರಿ ॥

ಹಾ ಮೇಣ ಹೊತ ಭುಜಕ್ಕೆಣ್ಣಾನಿಂಬೆ
ವ್ಯಂಗ್ಯಂ ಕದಾನಲುಭಿತಾ ಪಿಳಯೋ ಮದೂಕ್ಷ್ಯೋ ।
ಯೋಽಹಂ ಪಿತರ್ಗಳಭಿಗೀಕಮಂದಕಾರ್ಯೈ:
ವ್ಯಕ್ಷ್ಯಸ್ಯಸ್ಯೇಷ್ಟ ಸಾಲುಧಂ ಸದುಯಂ ಪ್ರತೀಕಃ ॥
ಯೋ ಧರ್ಮಮಾಚರಿತುಮಪ್ಯಸಿತೇಂ ಚ ಯೋಗಂ
ಬೋಧ್ಯುಂಬಿ ಕುಂಚಿನ ನ ಜಾತ್ಯಧಿಕಾರಭಾಜಃ ।
ತಸ್ಯೇಂ ವ್ಯಾಚಿನಿಬಧೂಂಚಿಬಗಂಭುಂಧಾಜ್
ಬಿಂಧಾತಿಗಾಂ ಪರಗತಿಂ ಗಮಿಷಾಪ್ಯ್ಯಾಮ್ಯಾ ॥ ೨೦೪ ॥

ವೃಕ್ಷಗಿವಿಯುಮೆಳಪಯೊಳಗೆವಿಯುಂಟ
ಮಾಣಿಯೊಡಲ್ಲದ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆಜಗಕೆ
ಜೆಲುವಿನೆ ಬೀಯುಗಳೆಲ್ಲ ಪೀನಿಯುವಿರುಪಯೆಂಬಾಭ್ಯೆಯಂತಿ ।
ಸಳಕೆಯಾಂಸಮೆಗ್ಗೆ ಬಕಾರಣ
ಖಿವಿರಪಿಕಾನ್ಯೆಕೊಂಬೆಭಾಮಣ
ಕುಮುಳಕಲಿ ಸೆರಿಬಿಡೆ ಸನಗಾಸೆಯುಯಗಳಿಸಿತಲಾ ॥

ತಾದ್ಯಗ್ಗುಸೋ ಪನಿ ಬಭೂವಿಥ ರಾಳವಜ್ಜೆ
ಯೆಸ್ಮಾವಕಾ ಜಲಿತವಪ್ಪೆಹನಸ್ಮಭುಂಕ್ತ ।
ಸೋಽಹ್ಯೈವ ಯಂತ ಪನುವಾಗ ಪರಂಪಾಂ ವಿಮುಂಚ್ತೆಂ
ಬುದ್ಧಾನಧೂಯ ಚಿವಿಕೆಂ ತವ ಸೇವಸೇಽಸೌ ॥ ೨೦೫ ॥

ರಾಹುಮೂಷಿನ ವಿಸ್ಮಮುಖಿಮೆಯು
ನಾಮಜಾತಿಕಿಯಾಂಜಜೇಯಮನು
ಪ್ರೇಷಿಸಿಂದಮನುಭವಿಸಿ ಪರಪಲಕಿಸ್ತ ನಾಗಿರುತೆ ।
ಪ್ಲೇಷುಚರಿ ಪ್ಲೆಕುಂಚಲೊಂಕಪ
ಘಾಮುಪಮು ಕಡಿಗುಣಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯು
ನಾಮಜಾಯಗುಣಗಾನಸಮಾಪಿತ ಧರಿಯೊಳಿಬಿಸನು ॥

ಯಂ ತ್ವಂ ಕೃತಾಗಸಮಪಿ ಪ್ರಣತಿಪ್ರಸಕ್ತಂ
ತಂ ವಾಯುಸಂ ಪರಮಯಾ ದಯಯಾ ಕ್ಷಮಿಷ್ಯಾಃ ।
ತೇನೈವ ನಾದ್ರಿಪ್ರಜನಸ್ಯ ಮಹಾಗಸೋಽಪಿ
ಯುಕ್ತಂ ಸಮಾಶ್ವಸನಮಿತ್ಯಭಯಾರಯಾಮಿ ॥ ॥ ೩೬ ॥

ಜೋಳಲಾಗದ ಪಾಪವೆಸಗಿವ
ಖೂಳಕಾಕನ ಮುಷ್ಟನಡತೆಯ
ಕೇಳಲವ ಗತಿಯಿನಗೆ ನೀನೆಂದೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸುತ ।
ಧೂಳಿನಿಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ದಯೆಯಿಂ
ಬಾಳಗೆಡಿಸದೆ ಸಲಹಿರುವೆ ನೀಂ
ಕೀಳುನಡತೆಯ ಯಮುನು ನಿನ್ನಾದಯೆಯೆ ರಕ್ಷಕವೈ ॥

ಸಾ ಪೂತನಾ ಶಕಟಮರ್ಜುನಯೋರ್ದ್ರುಯುಗ್ಮಂ
ಬಾಲ್ಯೋಚಿತೇಽನ್ಯಪರಕೇಽಪ್ಯರಪಸ್ಮರಂತೇ ।
ಯಸ್ಯಾಲಭಂತ ಶಲಭತ್ವಮಹೋ ನಿಗೂಢಃ
ಸತ್ವಂ ವ್ರಜೇ ವವೃಧಿಷೇ ಕಿಲ ಕಂಸಭೀತ್ಯಾ ॥ ॥ ೩೭ ॥

ಪೀತವಸನನೆ ನೀನುಬಾಲ್ಯದಿ
ಪೂತನಿಯ ಶಕಟಿವನು ತರುಯುಗ
ವಾತರದ ಶಿಶುಲೀಲೆಯಿಂದಲೆ ಸುಲಭರೀತಿಯಲಿ ।
ಘಾತಿಸುತಲಭಿಮಾನುಷತ್ವದ
ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದಿರೆ ವ್ರಜದ ಗೃಹದೊಳ
ಗೇತಕೋಸುಗ ಕಂಸಭಯದಿಂದಡಗಿಕೊಂಡಿರುವೆ ॥

ಪಕ್ಕಕ್ಕು ನೂರಿಪು ಸದಾ ಪರನುಂ ಪದಂ ತೇ
ವೇಷ್ಯಾ ಶ್ರಿಯೂ ಸಹ ಪಶಃ ಪರಯೊ ವಿಭೂತ್ಯಾ ।
ಯೋಗೇನ ಯೋಗಧರಶ್ಚೇ ಪದಮ್ಯಗೈಮಾಣಃ
ಕೆಂ ತ್ವಂ ನ್ರಜೇಹು ನಯನೀಪಮಯೋ ವ್ಯಮುಷ್ಣಾಃ ॥ ॥ ೨೪ ॥

ಪರನ್ಪುಪದಬೊಳು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗ
ಳರಳಿಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನೋಡುತ
ಲಿರಲು ನಿಬಿಯೊಳನಿರುಪ ನಿನ್ನನು ನೋಡ ಯೋಗಿಗಳು ।
ನಿರುತ ಯೋಗವಗ್ನಿದು ಹುಡುಕಲು
ನೊಲೆಯೆಂದವ ನೀನೆರಗ ನೊಲ್ಲದ
ಕರಿಯೆಮುಪೆಗಳ ಜೊಳ್ಕ ಬಿಕ್ಷೆಯ ಕೆದ್ದು ಬಿದು ಸರಿಯೆ ॥

ಯಂದುಗ್ರೀರಂ ಸುಮಾನಸೋ ಮನೆಸಾಂ ನಿತ್ಯಂ
ಒಂಧಚ್ಛಿದಂ ಕರಮುಖಾಕಮುಮಾಹರಂತಿ ।
ಯಾನ್ಮೆ ನಿಬದ್ಧ ಇತಿ ಶುಶ್ರುಮ ತಂ ಭವಂತಂ
ಕಾಲಂಬಿಭೂಯಿಥ ಒತ ಶ್ಲಪ್ಥನಾಯ ತಸ್ಯ ॥ ೨೯ ॥

ಬಹುವಿಚಿತ್ರಚರಿತ್ರ ನೀನಲ
ವಿಹರಿಸುತ ಪರದಿವ್ಯಧಾಮದಿ
ಗ್ರಹಿಸಲೆಬಿಕದೆ ಸುರರಹೃದಂಬುಜ ದೂರವಲ್ಲಿರುತ ।
ಅಪದ ಸಂಸೃತಿಬಂಧನಂಗಳ
ಸಪಜಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸುವ
ಮಹಿಮ ನಿನ್ನನು ಜನನಿ ಬಂಧಿಸೆ ಕೊಳಲಿದುದು ಸರಿಯೆ ॥

ಸಮ್ಯೇವ ಗಮ್ಯನಿಪಹೇ ನಿಜಭಾಮ್ನಿ ಭೂಮ್ನಾ
ಏರ್ಯಂತಮಪ್ಯನು ವಿನಾರ್ಥ ಮುಪೋಹಮಪ್ಯಂ ।
ನುಷ್ಟಂಭ್ಯ ಕಿಂ ನೈಜಫಲೋ ಫುಲೀಕಪಮಗ್ರೀ
ಸೋಪೀಹಸ್ಯ ಪುರಾಸನಮಂ ಕಮಾಸೀಃ ॥ ೩೦ ॥

ತನ್ನಮನೆಯೊಳೆ ಹಾಲುಜೆಣ್ಣೆಯು
ತನ್ನಾರದ ಕೆರದಿ ತುಂಬಿರ
ಅನ್ನಗೊಂಪಿಯ ಗೃಪಗಳೊಳು ಏಂ ಕಪ್ಪುದೇತಕ್ಕೆ ।
ಸಮ್ಮತನೆ ಗಮ್ಯಗಳಕಪ್ಪ ಲಿ
ಅನ್ಯರಿಗೆ ಬೀರಕಸದೆ ಘಟಿಗಳ
ಭಿನ್ನಗೈಪುಪದೇಕೆ ಪೆಣ್ಗಳ ನಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ॥

ಯುಷ್ಮಾಸು ಸಾಧ್ಯ ಸವೇತಮಪೋಹರಪ್ಯಂ
ಶಜ್ಞಾಪಣಾಯ ಯದಿ ಶೇ ಮುಪಿರಾಪಿಪಾಸೀರ್ ।
ಕಂ ಮುಗ್ಧನಿಗ್ಧಮಮುನಾ ಕವಿಪ್ಲವಂ ಶೇ
ಗಾತ್ರೇ ಪ್ರಪ್ಯಸ್ಯ ಸಮಾಃ ನಲ ನಿಪಾತಿತಃ ॥ ೩೧ ॥

ನೀನು ಬೆಣ್ಣೆಯು ಕದ್ದು ದಂಡಿಕ
ಲೇಸಪೇಳಲಿ ಕಳ್ಳತನವನು
ಮಾನದಿಂದಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ ಕೈಯ್ಯ ಬೆತ್ತೆಯನು ।
ಪಾನವಾಂಕಕ ನಿನ್ನಮ್ಮೆಯಿಂದ
ಜಾನು ಭುಜ ಮುಖಕೆಲ್ಲ ಲೇಪಿಸಿ
ಮೌನದಿಂ ಜನರಿಡೆಗೆ ಸಾರಿದೆ ಜಾಣ್ಮೆಯಿದು ಸರಿಯೆ ॥

ಮಾತ್ರಾ ಬುದಿ ಕ್ಷಮಸಿ ದಾಮನಿ ಸನ್ನಿಬದ್ಧಃ
ತಚ್ಚಾವಿಣಾಮುದಿತಚಾಕ್ಷುಷನಿರ್ಝರಾಣಾಂ ।
ಬ್ಧಾನಿ ಹಂತ ಹೃದಯಂ ಭಗವಃ ಕುತಸ್ತೇ
ಸರ್ವೋಽಪಿ ವಶ್ಯವಿಷಯೇ ವಿವೃಣೋತಿ ಮೀರ್ಯಂ ॥ ॥ ೩೭ ॥

ಜನನಿ ಹಗ್ಗವಿ ನಿನ್ನ ಬಂಧಿಸೆ
ವಿನಯವಿಹಲಿ ನೀಂ ಬದ್ಧನಾದುದ
ನುನಿವರದು ಯೋಗಿಗಳು ನೆನೆಯುತ ಬಾಷ್ಪಸುರಿಸುತಿರೆ ।
ಇನಿತು ಲೌಲಭ್ಯಾತಿಶಯವಿಂ
ಜನರ ಮನಪನು ಬಂಧಿಸಿಬೆ ನೀ
ನನುಹಮನೆ ಸಹಜವಿಭು ಶ್ರಿಕರೊಲು ಬಲವತೋರುವುದು ॥

ಕಾಂತಾಲಕಾಂತಮುಖಲಂ ಕನುಲಾಯತಾಕ್ಷ
ಮುಗ್ಧಾವಿಲಾಸಮುದಿತಸ್ಮಿತಮುನ್ನಸಂ ಚ ।
ವಕ್ತ್ರಂ ಪರಂ ಪರಮ ಗೋಪಗೃಹೇಷು ಕಿಂ ಪ್ರಂ
ಗೋಪೀಪುನಾಂಸಿ ನವನೀತಮುತಾಮುಮೋಷೀಃ ॥ ॥ ೩೮ ॥

ಬೊಗೆಸೆಗಣ್ಣಿನ ಕುಣಿಪಮುಖ್ಯಿನ
ಜಿಗುರುತುಟಿಗಳ ನಲಿಯುಪಲಕನ
ನಗೆಮೊಗದ ಸೊಬಗಿನ ಮನೋಹರ ಸುಂದರಾಕೃತಿಯು ।
ಸೊಗಸನಾಂತಿರೆ ಗೋಪಗೃಹಗಳ
ಹೊಗುತ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಜೊಕ್ಕೆಗೆ ಚತುರನೆ
ಪ್ಪಗನಿಲೋಚನೆಯರೆ ಮನಂಗಳ ನೀನು ಕದ್ದೆಯೊಲು ॥

ಸರ್ವಂ ಸೌಜಾಜ್ಯ ಗುಣೈನಾವಿತ ನತ್ಯಮೋತಳ್
ಯರ್ಶಲ್ಲಿಹೇತರುನ್ಗೇ ಮಲಿನನ್ಗಹೇಮು ।
ಯದ್ಯೋಪಮೇಕಸಿನಿವೇಷಣಮುತ್ತಮಂ ತೇ
ಗೋಪಾಲನಂ ಚ ಗಣಮುಂಡ ಗುಣಂ ಗುಣೇಮು ॥

ಯುಷ್ಮತ್ಪ್ರಿಯೊ ತವಿಶ ಪುಣ್ಯಸಪುಣ್ಯಮುಷ್ಕತ್
ನಾಸ್ಯತ್ಪ್ರಯೋಭಾವಕ ಲಕ್ಷಣಮತ್ರ ಪೂತು ।
ಧರಿರ್ಯಾಯಿತಂ ತವಪು ಯೆಷ್ಟಲು ರಾಸಗೋಷ್ಠಿ ೦
ತತ್ಕೀರ್ತನಂ ಕಪಮಕಾಸನಮಾಮನಂತಿ ॥ ೬೯ ॥

ಸಂಗುಣಿಯೆನ್ನುವ ಜಸವ ಪಡೆವವ
ಜಗದಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಬಿಯೊ
ಜಗದಿ ಸಿಲ್ಪುಳಿಯುನು ಪಡೆವುದು ಸಹಜವಾಗಿಹುದು ।
ಖಗಜವನೆ ರಜೂಪತಳಿಯ
ನುಗುಣನಿಲ್ಲದೆ ದನುಜಕಾಯವ್ವಿದ
ಪೊಗಳುವರು ಮಿಗೆ ಶಾಲುಜಿಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕದ್ದುದನು ॥

ಗೋಪಾಲಪೋಡರಕಯಾ ಸಿಶ್ಯತ್ತಂ ಘಶಿಕ್ರೀ
ಮಾನಸ್ಯಕಾಮ ಇವ ಸನ್ನಿ ಬಾಲ್ಯಲೀಲ್ಯಾತ್ ।
ಇಂದ್ರಂ ಸಿಪಕ್ಷ ಮಿಯಮಾವ್ರಿಮಘೋ ಮಧಾನ
ಕೆಂದಾವ್ಷಿ ಸುಗಣಾಯ ಪಸಾಸಪಾಯ ॥ ೭೦ ॥

ಗೋಪ ಬಾಲಕ ರೂಪದೊಳು ನೀ
ನೀ ಪೃಥಿವಿಯೊಳು ನಿಭೃತನಾಸಪ
ಶ್ರೀಪತಿಯೆ ಮಾಡುತಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮನ ಪೂಜೆಯೆನು ತಡೆದು ।
ಕೋಪಗೊಳಿಸುವ ಜಿಷ್ಣುವನು ಶಿಕ
ರೂಪದೊಳೆ ಸೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯ
ನಾಪರಿಯೊಳೆತ್ತುತ್ತ ಸುರರನು ಕೆಣಕದುದು ಸರಿಯೆ ॥

ಧನ್ಯೈತ್ಯಾಲಂ ತವಿಹ ಜನವೆಂಪಕಾಲೇ
ಗಿತೆನ ಯೀಪ ಹಿ ತಿಲಾಸ್ಸಲಿಲಂಬಭೂವುಃ ।
ಪಂಚಾಮಿ ಕೆಂಜ ಪಿಪ್ಪತ್ತಿಗುಣಾನಿ ಭೂತಾ
ನ್ಯುರ್ಯಾಕ್ಷಯಾನುಭವಮಂಬರಮಂಬರಾಣಿ ॥

ತೇಭ್ಯಃ ಕ್ಷಿ ನ ತಿಲ ಕಶ್ಚಿದಿವಾಸ್ತಿ ಲೋ ಜ್ಯೆ
ರಾಹೂತ್ಯಪೋತ್ಯಲಭಿಯಸ್ತೆವ ಕಾನನಾಂತೇ ।
ನೇಣುಪ್ಪನಪ್ಪುವರಸೌಷವಿಪ್ಪು ರಾಪ್ತೇ
ಸ್ಪೇಸ್ಕಟ್ಟಿಜೀ ವಸಗಯಾ ಲಿವಿಯುರ್ಭುಜಾಗಾಃ ॥ ॥ ೨೬ ॥

ಕೊಳಲಿಲನೂಪಲು ನೀನು ವನಪಲಿ
ಸಳಿಸನಾಭನೆ ಮಧುರಗಾನಕೆ
ಇತೆಯೊಳಿಪ ಖಗಭುಜಗಮೃಗಗಳು ಮೋಹ ಮತಿಶಯಲ ।
ಖಳರಿಗಾ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಬೊವೆಪ್ಪುವೆ
ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಪ ಸಸಿಜನುಜಗಳ
ಕಳೆದುಕೊಂಡುಪ್ಪು ಪಕ್ಕಿಜಲಭೂಪಾಯಿಗಗನಗಳು ॥

ಶಂಭೋವನೀಲಮಣಿಬಿಂದವಳಾಯತಾಕ್ಷಾ
ಶಿಂಭಾಪತಾಸಪಯರೀಕ್ಷ ತವೇಣಿಪಾಣಿಂ ।
ಪ್ಪಾ ಗೋಪಮೇನಸರಿಕರ್ಮತಕಾಯಕಾಂತಿಂ
ಧನ್ಯಾಸ್ವಪಾ ಪಲ್ಲಕಿತಾನ್ಯಥಾಪಾ ॥ ॥ ೨೭ ॥

ನೀಲಮೇಘಚ್ಛಾಯೆ ಕಮಲ ಪಿ
ಶಾಲಸೇತ್ರನ ಶಿಂಭಮಾಳೆಯ
ಬಾಲಗೋಪಾಲಾಕ್ಷರೂಪನ ನೋಡುಕಾಣಲೆಮನು ।
ಪೀಲನಂತರು ಧೈರ್ಯಯುಕ್ತರು
ಖಾಲಿಗಳು ನಿನ್ಯಾವತಾರದ
ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪರು ಕಂಡೆನವನ್ಯ ಭಾವದಲಿ ॥

ಗೋವರ್ಧನೋ ಗಿರಿವರೋ ಯಮುನಾ ನದೀ ಸಾ
ವೃಂದಾವನಂ ಚ ಸುಭಗಾ ಚ ಪುರೀ ಪುರಾಣೀ ।
ವಿದ್ಯಾಪಿ ಪೂತ ಸುಭಗಾ ಕೃತಿನಾಂ ಜನಾನಾಂ
ಏತೇ ಭವಂತ್ಯರಣಚಾರಪದಾನುಷಂಗಾಃ ॥ ೨೭ ॥

ಯೆಮುನೆಯ ಬೃಂದಾವನವು ಮಧುವಿಲಯು
ವಿಮಲಗೋವರ್ಧನ ಸುಪಾದ್ರಿಯು
ಕಮಲನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶಸುಕೃತವನು ।
ಅಮಮಂಗಳನಿನೆಯೊಗಿ ಈಗಲು
ಹೃಮುಖಿಕೆಯ ಜೋರುತ್ತ ನೆಲಸಿಹೆ
ಸಮಗು ಸುಕೃತವ ಗೈಯ್ವಿ ಸುಲಳಿಗರೀ ಪ್ರದೇಶಗಳು ॥

ಬೃಂದಾವನೇ ಸ್ಥಿರತರಾತ್ಮಕಶೀಲಿತೊವಾ
ಪೆರ್ಯಂತಜುಗಮನಿಜಲಯೇ ಚತ ದೇಶ ತಜಾಸೀಂ
ನೈವಾಲಧಾನುಲಿ ಜನಂ ಪಶಕಾನ್ತ ಏತೇ
ಪಾಪಾಃ ಪದಂ ತವ ಕಥಾ ಪುನರಾಶ್ರಯಾನುಃ ॥ ೨೮ ॥

ವಾಸುದೇವನೆ ನಿನ್ನು ಪಸಿದ
ಭಾಸುರಶ್ರೀಯುಕ ಸುಕಾಂತಿಯು
ಸೊಸುನಾ ಬೃಂದಾವನಾತದಿ ಪಾಪಿಗಳು ನಾವು ।
ಆಸನುಯನುಸೊಳು ನಿನ್ನ ನೋಡಲು
ಘಾನವರು ಪರುವಾಗಿ ಜನಿಸಪೆ
ಮೋಸವಾಯಿತು ಬೇವ ನಿನ್ನನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಾಣುವೆನೆ ॥

ಅವಸ್ಥೆಯ ಕುಸುಮಮಂಜ್ಯಶೋಭಮಂ ಪೇ
ಯೆ ಭೇಟರೇ ಬಾ ನನಸ್ಪತಯೋ ಬಿಸಿ ಸಾ ।
ಅದ್ಯಾಪಿ ಶಕ್ಯಲಭಮಃ ಕುಲದ್ವೇಷಿತಂ ಮೇ
ಬ್ಯವಾಪನಂ ನುಮು ರಿಯಂ ಚ ಪೂಷಮಂತಿ ॥ ೪೦ ॥

ಕುಸುಮೆಗಳ ಸೀಂ ವನದಿ ಕೀಳಲು
ಬಸಜನೇತ್ರೆಯರೊಚನೆ ಪರಿಸುತ
ವಸುಧೆಯಲಿ ತೃಣಗುಲ್ಮಲತೆಗಳ ತುಳಯಮಿರಲಲ್ಲಿ ।
ಕಲಲಮೊಂಪ್ಪೆರೆ ಸಂಗಭಾಗ್ಯದಿ
ನಸಿಸದೀಗಲು ಬೆಳೆದುನಿಂತಿದ
ಸುಸಿಯು ಸಂಕಟಮೆನ್ನ ಮನವಾವಸದ ಜಿಳಗುತಿವೆ ॥

ಯಾ ಕಂಸಮುಷ್ಣನ್ನಜೆಕೇಟಿಭಿರ್ಜಾಕೋಟ್ಟಾ
ಸಾ ನಿರ್ಜಕಕ್ಕಿಬಗತೆನ್ನವ ನ್ನೆನ ಕೇರ್ತಿಂ ।
ಗಗನಪಾಲಿನಾದಿ ಯುಮಿದಂ ಭವಬೀಯ ಕನೆರ್ದ
ಪ್ಯಾರ್ಯಾಗಕರೊಂತಿ ನಿಮಷಾಂ ಕ್ಷಯಂ ಕದೇತತ್ ॥ ೪೧ ॥

ಕಂಸಕಿಶುಪಾಲಾದಿ ತೂರನ
ಶಂಸರನು ನಿಂಗೆ ಜೀಲೆಯಿಂಪಜೆ
ಧ್ವಂಸಮೊಡಿದುನಜ್ಜರಿಯೆ ನೀಂ ಬಲನೊಳಸವನಿತೆ ।
ಪಾಂಸುಪುರಿಕ ವ್ಯಜಮೊಳಾಡುತ
ಮಂಶವುಪುತ ಜನಯಕಾಲಯ್ದು ದು
ಕಂಸನೀಯೆನಿವಕ್ಕೆ ಬುಧಜನಮನಪ್ಪ ಕರಗುಸ್ಪದು ॥

ಗೋಪಾಯನೇಷದಪಿಕಮ್ ಬಾಹುಭ್ಯಾಂ
ಯನ್ಮಾಪ ಧಾಮ ಪರಮಂ ವಮುಗೆ ಪೆಳ್ತಾಪ ।
ತತ್ಸಂಭವಾಂಭವಸಮಾಮಳ್ತೆ ತೋಷಯೇತಂ
ಗೋಭೂಲಿಭೂನಿವರಕೂಲಮಿವಾಂತರಾತ್ಮಾಂ ॥ ೨೦ ॥

ಕ್ಕೋಟಿಗಳ ಸಿಧಿ ಪಮಿಸಿಗೆಬಿತೆಯ
ಸ್ಫೂತ ಕತ್ಸಗಧಾಮುಗಾಸಿಯು
ಜ್ಞಾತಗೋಪಾಲಕಸುನೀಷನ ಮೆರೆಸಾಗಾರನ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ವನಪತಾಯಮಿಪ
ನೂತನದ ಶಿವಿಹಿಂಪ ಗೋಮುವ
ಜಾತ ಧೂಳಿನ ಶಿರವ ಮುಂಗಳೆಯೊಪಸು ನಿಪನ ॥

ಯುದ್ಧ್ಯ ಚರಾಸುತಥಾಭ್ಯಾಸಭಾಯಭ್ಯಾಸ್ಯಂ
ತಜ್ಞೇನ್ಯ ಪಾಸ್ಯಚಾಪಾಭ್ಯುಧಾನಮಂ ಕೇ ।
ತುಂತ್ಸಿಯೋಕಗುರುಮೀಶ್ವರಮಿಲಿರ್ದವಾಣಾಂ
ಬಾಣಾಪಕೇ ಕಮಿಂ ಪಂಭುವಾಜ್ಜಂಭುವಿಸ್ತ್ಯಂ ॥ ೨೧ ॥

ಬಿಲೆ ಜಿಜಾಸಂಭಾಮ್ಯೈರಿಯು
ಕರಳಕೂಪದಿ ಯುದ್ಧ ಪೂಡಲು
ಕರನುಪುರಷನೆ ಹೆದರಿ ಶಿಪ್ಪುವಿಗೆ ಓಡಿಹೊಪೆಯಲು ।
ಅರುಜಯೋಸುಗ ಕಸ್ಸ ನರತೆಯ
ನೆರಲಿರುನ ನೀನೇಕಕೆಡದಳೆ
ನುದನುತನ ತಂಭುವನು ಆಯಿಸಿದ ಜಾಣಯುಷ್ಯದಲಿ ॥

ಜಾತೇ ಸುತಸ್ತವಕೃತಜ್ಞ ವಿಚೇಷ್ಟಿತಂ ತೇ
ಪೃಚ್ಛೀಯಮೀ ಕೆಲ ಪರಂ ವನ್ಯತೇ ವ್ಯಪಾಂಕಾತ್ ।
ಉಕ್ಷೇಮು ಪಕ್ಷಪುಟಿನಾ ಚ ನಿಧಾಪಯೇಣ
ಮಾದಾಣಸೇ ಪರಪುರಂ ಭವಕಾ ಪಮಾ ॥ ॥ ೪೪ ॥

ತಿವನಬೇಡುತ ಕಪಷನೆಸಗುತ
ಉಷನದಯೆಯಿಂ ಸುತರಷಣೆಯಲು
ತವಕಿಸುನ ನೀಂ ಬಹುಕೃತಘ್ನತೆಯೆನ್ನು ಕೋಡುತ್ತ ।
ಅವಿನಯೆದಿ ಸುರ್ದಾಮನ ಗರ್ಪದೊ
ಳಷನ ಮಾದಾಣಸಿಯೆ ಪುರವನು
ಜವದಿ ಕ್ರೀಡಾಪಕ್ತನಾಗಿಯೆ ದಹಿಸಿಪುದು ಸರಿಯೆ ॥

ಸಂಜೀವನಿಯಸ್ಮೃತಿ ಮೃತಂ ಸುತಮುತ್ತರಾಯಾ
ಸ್ಸಾಂದೀಪನೇಷ್ಟಿರಮೃತಂ ಸುತಮಾನಯಂಶ್ಚ ।
ಭಕ್ತೈಸ್ತೀನಾದ್ಯಜಮೇರ್ಷಾ ಪುನರಾನಯೇ ನಾ
ಸ್ಥಾನೇಷಿತಾಂ ಕನುಮಹೋ ಕಥಮಾಪಯಂಶ್ಚಂ ॥ ॥ ೪೫ ॥

ಉತ್ತರೆಯ ಪಾಂದೀಪನೀರ್ವರ
ಸತ್ಪುಸುತರನು ಬಡುಕಿಸುತ ನೀಂ
ಚಿತ್ರಚರಿತನೆ ವಿಪ್ರಪುತ್ರರ ಚಿರನ್ಮೃತರನವರ ।
ಮಪ್ಪೆ ಚೀನಿತಯೊಡನೆ ಕರೆತರ
ಬುಪ್ಪಮಿಪ ಪರಧಾಮನೆಂಬೆಯಿಂ
ದೆತ್ತಿ ಮೊಪಲಿನಪೇಪಪವರನೆ ಕೊಪ್ಪಿ ಚಿತ್ರವಿದು ॥

ಅಮ್ಯಾಸಿ ನಾಪ್ಯುಪನಿಷತ್ಸ್ವಿಷಾಸಜಾಲಾಲ್
ಜಾಹೆ ಸರೇ ನಿಹಿತೋಽಸ್ಮಿ ತಮಸ್ಯಪಾರೇ ।
ಏವಾಪೃತೋಽಹಮಗತಿರ್ಜ್ಞಾನಹೀನೋ ವಯಾಯಾಃ
ಪಾತ್ರಂ ಕೃಪೀಯಚರಣೌ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ ೬ ॥

ಈಗಲೂ ತ್ರಿವಿಧಪಚಾರದ
ವೇಗವಡಗಿಲ್ಲೆನಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ
ಲಾಗದಂತಹ ಪಾಪಿ ಮುಳುಗಿಹೆ ನಾನು ತಮಸಿನಲಿ ।
ಹೀಗಿರುವ ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಿ
ನಾಗಶಯನನೆ ಗರುಡಿಹೀಸನ
ಶಾಗದಿಂಬಲಿ ಸಲಹು ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ಶರಣೆನಗೆ

ವಿಸ್ರಂಭಣಂ ತ್ವಯಿ ನ ಯುಜ್ಯತೆ ಮೇಽಸ್ತಿ
ಸಾಪಿಶ್ರದ್ಧಾ ಯಥೋಕ್ತವಚನಾರ್ಥಗತಾ ತಥಾಪಿ ।
ವಾಚಂ ವಿಮಾಂ ಸತ್ಯದಥಾನ್ಯಸತ್ಯಾನ್ಯಯೋಕ್ತಾಂ
ಸತ್ಯಾಂ ಕುರುಷ್ವ ದಯಯೈವ ದಯೈಕಸಿಂಧೋ ॥ ೭ ॥

ನಂಬಿಗೆಯು ಯೆಸಗಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳು
ತುಂಬಿರುವುಪಶ್ರದ್ಧೆ ಮನದೊಳ
ಗಂಬುಜಾಕ್ಷನೆ ಶರಣ ನೀನೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯೊಳಗೂ ।
ಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಂದು ಸಲ ನುಡಿದರು
ಜೆಂಬಲವನಿದಕತ್ತು ಸತ್ಯವಿ
ದೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯಗೊಳಿಸು ಕರುಣಿಸಿ ಪರಮಕರುಣಾಬ್ಧೇ ॥

ಮುನೀಂದ್ರಸೋಪಿ ಕರುಣಾಗತರಕ್ಷಣಾಯ
ನೋಪೇಕ್ಷಣಂ ಮಮ ತವೋಚಿತಮೀಶ್ವರಸ್ಯ ।
ತ್ವದ್ಭಕ್ತಿಭಕ್ತಿಕಣಿಕಾಮಪಿ ಮೇ ಪ್ರಸೀದ
ನಾಥಂ ಯತಾಶ್ರಯಿತುಮರ್ಹತಿ ಮಾಮುನೀಂದ್ರಃ ॥ ೬೬ ॥

ಶರಮಾಪದಪಿ ಪೂರ್ವದರು ನಾಂ
ಸರಿಯೆ ವೀನೇ ಶರಣಂಯೆನಗೆಂ
ದರುಹಿಕೊಂಜಿರುವೆನ್ನು ಜೇಕ್ಷೆಯುಂ ನಿನಗೆ ತರಮಲ್ಲ ।
ಅರಿಪುಪಕ್ಷ ಭಯಮಾದಿ ಸುಗುಣಂಗ
ಳಿರುಸಿರಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನಯೆ
ದುರಿತನೀನನು ಪೂಡಬಲ್ಲುಮು ಜೇಸು ಸರ್ವೇಶ ॥

ನಮಾನುಜಾಂಘ್ರಿ ಕರಜೋಽಸ್ಮಿ ಕುಲಪ್ರಭೀಪ
ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣಯಮುನಮುನೀನ್ದ್ರಪಾದಯೋಶ್ಚ ।
ವಂಶ್ಯಃ ಪರಾಂಕುಶಮುನೇಸ್ತವ ಸೋಽಪಿ ದೇವ್ಯಾಃ
ದಾಸಸ್ತವೇತಿ ವರದಾಸ್ಮಿ ತವೇಕ್ಷಣೀಯಃ ॥ ೬೭ ॥

ವರವ ರಾಮಾನುಜಪದಾಂಬುಜ
ಶರಣ ನಾನಪ ಯಾಮುನಾರ್ಯರ
ಚರಣರೇಣು ಯಾಮುನರು ವರನಾಥಮುನೀಶ್ವರಲ ।
ಕವಿಪರಾಂಕುಶಕುಲದಿ ನಾಥರು
ಮೆರೆಯೆ ಪೂಜ್ಯಪರಾಂಕುಶಾರ್ಯರು
ಪಿರಿಯ ಬಾಸರು ಸಿರಿಯರಪನ ನೀಪಿನ್ನಪೇಕ್ಷೆಪುದೈ ॥

ನಿರ್ಬಂಧ ವಿಸ್ತರದಿ ಜೀ ಜುದಶೇಷಪ್ರಸಾಂ
ಸಂತೆಯನೋ ಪದವ ಕೆಲ್ಲನಿ ನೇಕವಾಂಶ್ಚಂ ।
ಕರ್ಬಿ ತ್ವಮೇನ ಮಯಿ ಕಕ್ಕ ಧಿಕಾರಮಾಂಭೂಃ
ಪ್ರತಸ್ಯೆಚಾಂತಿಮಿಪಕಬ್ಬ ವಿಧೇಯಿ ಸಸ್ತ್ರಂ ॥ ೫೦ ॥

ನಾನುರಾಗದಿ ಭಜಿಸುವವರನೆ
ನಾನು ಸಲಹುವೆನಿತರ ಜನರಿಗೆ
ಯೇನನೊಂದನು ಗ್ಲಯ್ಯೆ ನೆಂಬುವ್ರದಿಹುದೆ ಶಿಬಾಂಥ ।
ಆ ವಿಧಮೆ ನಿನಗಿರ್ಪ್ಪುದಾದರೆ
ಹಾನಿಗೊಳಿಸುತ ವಿಘ್ನ ಜಯಗಳ
ಬೀದೆ ಕರುಣಿಸು ಯೆನಗೆ ಕಕ್ಕ್ಯ ಧಿಕಾರಮಾಂಭೆಗಳ ॥

ವ್ಯಂಗ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಕಾವ್ಯದುಪದಿ
ಕುಂಗಳಭಾಷಾದಿ ಗುಣಗಳ
ಸಂಗತಿಯನಾಂತಿರಲು ಸಾಗಸಮಾನುಷಸ್ತವವು ।
ಲಂಗದಾರ್ಯನ ಕೈತಿಗಳಪು ನಿಗೆ
ಕಂಗಿಯನು ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯೆಲಿ
ಮಂಗಳವ್ರ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಪಡಿಸುವ ಸಕಲಸುಜನರಿಗೆ ॥

ಇಂತು ಕನ್ನಡ ಅತಿಮಾನುಷಸ್ತವವು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕಾ

ಪುಟ	ಸಂಖ್ಯೆ (ಅಚ್ಚಾಗಿರುವಲ್ಲಿ)	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
1	15	ಮೋತ್ಸ	ಮ್ಮೋತ್ಸ
1	17	ಭಿಷನ	ಭಿಶಮ
1	22	ಸೂಲಭೂತ	ಮೂಲಭೂತ
3	(1ನೇ ಪದ್ಯ)	ಸೆಶರ	ಸುರರ
4	8	ಉತ್ಸಸ	ಉತ್ಪಕ
5	11	ಮಬೆಲ	ಸಪ್ಪಲ
5	17	ಪಡೆಂಡಿಸು	ಪಮ್ಮಂಡಿಸು
7	17	ಅಡಿಯೋಳು	ಅಡಿಮೊಳು
8	11	ಸಥಾನ್ಸ್ಥ	ಸಥಾನ್ಸ್ಥಂ
10	8	ಪಾಠಯ	ಪೂರ್ಣಾ

ALWAR PRINTERS
23 10th cross Swimming pool extn. Malleswaram,
Bangalore–560003.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತ ಅನ್ನಯಾರ್ಯರು ಎಂಥ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂಪನ್ನರೆಂಬುದು ಇವರು "ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನ" ಎಂಬ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಐದು ಕೋಟಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು "ಮಿಸುಕಿದವ್ಯಾಕರ" ಎಂಬ ತುಂಬಾ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯೂ ಪ್ರಬಲವಾದ (ಭಕ್ತಿಯೇ) ಪುಷ್ಟಿಯಾದುದು.

ಶ್ರೀಪತ್ನಿಯವರ ಪಂಚಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯವೈವಿಧ್ಯತೆ ವೈದಗ್ಧ ಪುಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಿ ರಸ ಇವುಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಸಾಮಂಜಸ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಗೃಹಸೌಖ್ಯಾಪೇಕ್ಷಿತ ಸ್ತ್ರೀಕಥೆಯೂ ದಾರ್ಶನಿಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ರಸಭರಿತವಾಗಿ ಕವಿತಾಪ್ರವಾಹವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವರ ಲೇಖನಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇವುಗಳ ಗಣನೆಯಾದ ಸಂಖ್ಯಾಂಶಕ್ಕಿಂತ್ಲೂ ಮಿಕ್ಕುವಾರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀ ಪಾಮೊರ್ತಿಯವರು ವಿಶದಪಡಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿರುವುದು.

ಶ್ರೀಪತ್ನಿಯವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಶಿಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಪದವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಎಷ್ಟು ಬಂದರೂ ಉತ್ತರ ಬೇಕೆಂಬ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅಭಿನ್ನವಾದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕಾಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಉಂಟೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀಕಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥದು ಅಪೂರ್ವವೆನ್ನುವ ಶ್ರೀಕಾಮನ್ನು ಅಸಮಧಾನದಿಂದ ಕೌಟುಂಬ ಇದೆಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧವು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪೂರ್ಣವು ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಂದ ಉಕ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ನುಡಿಗಂಡು ನಮಗೆ ಭೂತವಾದ ಪರಿಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಕುಂದೆಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಪದ ಸಂಯೋಜನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸಲಹಾಗಾರರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕವಿತೆ ಪದ್ಯಾನುವಾದಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಸ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿರುವುದು ಪರ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಕರ. ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳ ಈ ನವ್ಯಲಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬಿಡದೆ ನನ್ನವೆಂದು ಕೊರಜೆ ಇರದೆ ಇಂಥ ಶ್ರೀಕ್ಷಾಪಾಠ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಪ್ರಬಂಧ ಅವರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿದೆ.

ವಿದ್ವಾನ್, ಮಂ. ಶ್ರೀ. ಅಕ್ಕಿತಾಚಾರ್ಯ ಎಂ. ಎ.